

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Charontis et Mercurii

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

τῆ ἡγοῦμεθα. At interim.] τῆ μίση καὶ λογιμὸς. Cate-
 rù u ego] τῆ ἐποῦμεθα genus q; mortis. Et nunc Hermo-
 laus.] τῆ ἐπιδοῦμεθα. Imò, non dicam modò.] αὐτίστος.
 Malù consiliu còsultori p-βετῆνυ ἐστ. Sic Apparet.] Clausula.

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ CHARONTIS ET

Εμῶς.

Mercurij.

Martino Bolero interprete.

Interlocutores: Charon, Mercurius, Mortui, Menippus,
 Charmoleus, Lampichus, Damafias, Philo-
 sophus, Rhesor.

CHARON.

AΚῶσατε ἄς ἐχθ' ὑμῶν
 τὰ πράγματα. μι-
 κρὸν μὲν ὑμῶν, ἄς ὁ-
 ρᾶτε, τὸ σκαφίδιον, καὶ ἕπο-
 σαβρόν δεῖ, καὶ διαρῆα τὰ πολ-
 λά, καὶ ἴν' τραπῆ ἐπὶ βάτερα,
 οἰχίσιλοι πετραπῆρ, ὑμῆς δὲ
 τοσῶτοι ἅμα ἠκέτε, ποτὶ ἀ ἐπι-
 φερόμενοι ἕκαστος. ἢν ἔρ μετὰ
 τῶτωρ ἐμβῆτε, διὰ δια μὴ ὑπε-
 ρορ μετ' αὐοῦτε, καὶ μέλισσ
 ὀπόσοι νεῖρ ἐκ αἰσινωθ. Νε-
 κροί. πῶς ἤρ ποιήσαστε ἐν-
 πλοῖσομεν; Χά. ἐγὼ ὑμῶν
 φράσω, γυμνὸς ἐπιβάνον χεῖν,
 τὰ πεινὰ τὰυτα πάντα ἐπὶ
 τῆς ἰόνου κατ' αὐτοῖστας μό-
 λισ ἤρ ἄν καὶ ἴτω δέξασθ' ὁ ὑ-
 μῶς τὸ πορθεμῶν. σοὶ δ', ὦ Ερ-
 μῆ,

zore relinquere. nã sic etiã vix capiet vos naucula. Tibi verò

A Videte, quo loco sine
 res vestra. Equidem
 parua est nobis, quæ
 admodum videtis, & cario-
 sa naucula, & qua ondicque
 perfluit: quòd si in alterã par-
 tem se inclinãrit, planè sub-
 mersa peribit: atque vestrum
 sã multi simul còfluũt, & sin-
 guli plurimas sarcinas adfes-
 runt. Quòd si cum his nau-
 uiculã còscenderiti, ve cor-
 ne postea vos facili pœnite-
 at: maximè verò eos qui nan-
 di sunt imperiti. Mo. Quid
 igitur faciendum erit, ut sine
 periculo nauigemus? CHA.
 Ego vobis dicam: nudos vos
 ingredi oportet, atq; ista om-
 nia qua superflua sunt, in lit-
 ore relinque-
 Mercurij.

μῆ, μιλῆσαι, τὸ ἀπ' τότε μη-
 δένα παραδέχουαι αὐτῶν,
 ὅς ἄρ' μὴ ψιδὸς ἢ, καὶ τὰ ἕ-
 πιπλα, ὡσπερ ἕφλω, ἀρβασ-
 λάων. παρὰ δὲ πλὴν ἀρβά-
 θραμ ἐσὼς, διαγίνωσκε αὐ-
 τοὺς, καὶ ἀνατάμβανε γημ-
 νοὺς ἰπιθάνων ἀναγκάων.
 Ερμ. ἤν' λίγας, καὶ οὕτω
 ποιήσωμαι. ἔτοσι τίς ὁ πρῶ-
 τὸς δεῖ; Μέρ. Μέρηπι ὅ-
 ζαγε. ἀπ' ἰδού, ἢ πῆρά μοι,
 ὃ Ερμῆ, καὶ τὸ βακτρῶν, ἐς
 πλὴν ἡμῶν ἀπρῆίφθω. τὸν
 τεύωννα δὲ ὀδ' ἐκόμεθα, ἤν'
 ποιῶν. Ερμ. ἐμβαν, ὦ Μέρ-
 ηπι, ἀνδρῶν ἄεισε, καὶ πλὴν
 προδείων ἔχει παρὰ τὸν λι-
 βερνύπλω ἐφ' ὑψηλοῦ, ὡς ἐς
 πισκοπῆς ἀπαύτας. ὁ λαδὸς
 δὲ οὗτ' ὅτις δεῖ; Χαρ. Χαρ-
 μόλιος ὁ Μεγαρενὸς, ἐπίρα-
 εῖ, οὗ τὸ φίλημα διτάλαν-
 τον λιῦ. Ερμ. ἀπόδυνι τοι-
 γαρῶν τὸ λαπ' ὅ, καὶ τὰ χά-
 λη αὐτοῖς φιλήμασι, καὶ πλὴν
 κόμην πλὴν βαθῆαν, καὶ τὸ
 ἐπὶ τῶν παραιῶν ἰρῆνμα,
 καὶ τὸ δέρμα ὄλον. ἔχθ' κα-
 λῶς. ἄλξαν ὅτι, ἰπιθάνη-
 θῆ. ὁ δὲ πλὴν πορφρεῖδα ἔτο-

Mercuri, deinceps cura erit,
 neminem ex illis recipere,
 nisi nubus sit, & supellecti-
 lem abiecerit. Itaque ad i-
 psas se alaste statuas, ipsosq;
 cognosco, & suscipito, nu-
 dosq; ingredi cogito. MER.
 Recte dicis, atque sic fa-
 ciemus. Quis est ille primus?
 MEN. Ego Menippus sum.
 Ecce autem peram & ba-
 culum in paludem abieci: ve-
 rum rictu feci, qui pallium
 non acceperim. MERC.
 Ingredere, ὦ Memippe, vir os-
 ptime, primusq; apud gua-
 bernatorem navis locum ac-
 cipe, in ipsa summitate, quod
 omnes possis intueri. Verum
 q; ille formosus est? CHA.
 Charmoleus sum Megarensis
 ille amator, cui osculum
 unum duobus talentis con-
 stitit. MERC. Exue igitur
 istam pulchritudinem, &
 labia vna cum osculis, istam
 etiam densam comam, &
 genarum ruborem, adeoque
 totam cutem. Bene se res ha-
 bet, expeditus es, ingredere
 nunc. Quis vero ille est pur-

σι, καὶ τὸ διαδήμα, ὁ Βλοσσο-
 ρος, τίς ἄρ' τυράννης; Δαμ.
 Λάμπιχος, Γελώων Τύραννος.
 Ερμ. τί οὖν, ὦ Λάμπιχε, το-
 σαῦτα ἔχωρ πάρα; Λάμ. τί
 οὖν ἔχῃ, ὦ Ερμῆ, γυμνὸν
 ἦκην τύραννον ἀνδρα; Ερμ.
 τύραννον μὲν ἔδαμῶς, νε-
 κρὸν δὲ μάλα. ὡς ἀπόθου
 ταῦτα. Λάμ. ἰδὲ σοὶ ὁ πλῆ-
 ρος ἀπὲρ ῥίπτοι. Ερμ. καὶ τὸν
 τύπον ἀπόρριψον, ὦ Λάμ-
 πιχε, καὶ πλὴν ἑπιροψίαν: βα-
 ρέος γάρ τὸ σφοδρῆσθαι συ-
 νεμι: σὺντα. Λαμ. ἰδοὺ ἀλ-
 λὰ τὸ διαδήμα ἔασόν με ἔ-
 χασ, καὶ πλὴν ἐπιρρίψα, Ερμ.
 ἔδαμῶς, ἀπὸ καὶ ταῦτα ἄ-
 φρον. Λάμ. ἔσθ. τί ἔτι; πάν-
 τα ἄρ' ἀφῆκα, ὡς ὄρα. Ερμ.
 καὶ πλὴν ὁμότησα, καὶ πλὴν ἀ-
 νοισαν, καὶ πλὴν ὑθεον, καὶ πλὴν
 ὄργῃ, καὶ ταῦτα ἄφρον. Λάμ.
 ἰδὲ σοὶ ψιπὸς ἄμι. Ερμ. ἔμ-
 θανει ἡδῆ. σὺ δὲ ὁ παχὺς, ὁ
 πολλοῦ ἔσθ. τίς εἶ; Δάμ.
 Δαμασσίας ὁ ἀθλητής. Ερμ.
 νῶϊ ξοικας. οἶδα γάρ σε,
 πομπάκις

puratus, & diademate præ-
 cinctus, gravitatem quan-
 dam præ se ferens? Quis es
 tu? LAMP. Lampichus
 sum, Geloorum tyrannus.
 MERC. Quid igitur cum
 tot sarcinis venisti? LAMP.
 An ne nudum advenire cō-
 ueniebat tyrannum? MER.
 Nequaquam tyrannum, sed
 mortuum. itaque deponis
 ista. LAMP. Ecce abieci
 diuitias. MERC. Sed su-
 perbian, ὦ Λάμπιχε, & fa-
 stum etiam abijce. nam ista
 si in nauiculā incidat, ve-
 hementer grauabunt eam.
 LAMP. Igitur sine ut dia-
 dema habeam saltem, & stra-
 gulum. MERC. Nequa-
 quam, imò & hæc relinqui-
 to. LAMP. Sii ita. quid
 præterea vis? Nam omnia,
 ut vides, abieci. MER. Cru-
 delitatem etiam, & amentid,
 & violentiam, & iracundiā,
 atque his similia deponē.
 LAMP. Ecce nudus sum.
 MER. Ingredere nūc. Tu ve-
 rō pinguis admodū & carnosus, quis es? DAM. Camasias
 ego sum athleta. MER. Certē videris ille esse. scio enim te
 sapere

ποδάκεις ἐν ταῖς παλαίστραις
 ἰδὼν. Δαμασ. νῶ, ὦ Ἐρ-
 μη, ἀπὸ παράδοξόν με γιν-
 μὸν ὄντα. Ἐρμ. οὐ γιν-
 μὸν, ὦ βέλτιστε, τοῦδε τας
 σάρκας περιεθλυμῶν, ὡ-
 σε ἀπόδουσι αὐτὰς, ἐπὶ κατ-
 ταδύσας τὸ σῶμα, τὸν ἕ-
 τερον ποδάκεις ἰσχυρῶς μόνον.
 ἀλλὰ καὶ τὸς σφάνους τῶν
 ἀπόρρητον, καὶ τὰ λευ-
 γμάτα. Δαμασ. ἰδὼς ἂν γιν-
 μὸς, ὡς ἴσῃς, ἀπὸ πῶς εἶ-
 μι, καὶ ἰσοῦσαι τοῖς ἄλ-
 λοις νεκροῖς. Ἐρμ. ἴσως ἄ-
 μεινον ἀβάρη ἔχει, ὡς ἔμ-
 βουσι. καὶ οὐ δὲ τὸν πλοῦ-
 τον ἀπὸ πῶς, ὦ Κράτων,
 καὶ τὴν μαλακίαν δὲ προ-
 σίτι, καὶ τὴν πηφίω, μὴ δὲ
 τὰ ἐντάφια λόμιζε, μὴ δὲ
 τὰ τῶν προτόνων ἀξιώ-
 ματα. κατάλιπε δὲ καὶ γέ-
 νη καὶ δόξαν. καὶ εἰ ποτὶ
 σι ἢ πόλις ἀνκήρηξεν εὐερ-
 γέτω δὴλονοτι, καὶ τὰς τῶν
 ἀνδραγαθῶν ἐπιγραφὰς, μὴ
 δὲ ὅτι μέγαν τάφον ἐπὶ ἂν
 ἔχω, λέγει, βαρῶν γὰρ καὶ
 ταῦτ' ἐμνημονόμωσα. Κράτ.

δχ

saepe in palastris à me vis-
 sum. DAMAS. Ita est,
 ὦ Mercuri. Verùm accipe
 me, nudum existentem.

MERC. Nequaquam, ὦ
 bone vir, nudus es, tanta car-
 ne circumdatus: itaque exue
 eam. Nam si vel alterum tan-
 tum pedem in nauem posue-
 ris, submerges eam. Sed ὦ
 coronas istas ὦ praconia
 abieci. DAMAS. En
 plane nudus sum, ut vides, ὦ
 simili cum dijs mortuis sta-
 tura. MERC. Sic praestat
 leuem esse. itaque inscende
 iam. Et tu, ὦ Crato, diui-
 tias abijce, praeterea molli-
 tiem ὦ delicias. neque fe-
 ras tecum epithaphia, neque
 maiorum tuorum dignita-
 tes. Relinque etiam genus,
 ὦ gloriam. Item ciuiatum,
 de quibus scilicet bene me-
 ritus es, publica praconia,
 statuarum inscriptiones: ὦ
 dicas ne tibi magnum sepul-
 chrum construant. nam ὦ
 haec grauant, si in memo-
 riam reuocentur. CRAT.

Inuitus

ἔχ' ἰκῶν μὲν, ἀπορρίψω δέ. τί
 γὰρ ἂν καὶ πάθοιμι. ΕΡ. Βασ-
 βαῖ, οὐ γ' ὁ ἔνοστοι. τί βόλαι;
 ἢ τί τὸ πρόποιον τέτο φέρεις;
 Κρά. ὅτι ἰνύκι, ὃ Ἐρμῆ, καὶ
 ἄεισον, καὶ ἢ πόλις ἐτιμυόε-
 μιν. ΕΡμ. ἀφθὺν γὰρ τὸ πρό-
 ποιον. ἔρ. Ἄδης γὰρ ἄρλῶν κ' ἐ-
 δὲν ὄπων δλίος. ὁ σμυδὸς δὲ
 οὗτος ἀπό γ' ἔσχημα. καὶ
 Βερρυθόμψ, ὁ τὰς ὄφρὺς
 ἐπικρῶς. ὁ ἐπὶ τ' φροντίδων,
 τίς δ' ἄν, ὁ τὴν βαλὴν πώγω-
 να καθαρμύος; ΜΕ. φιλόσοφος
 τίς, ὃ Ἐρμῆ, μάλλον γ' ἰούης
 καὶ τερατίας μεσὸς, ὡς ἀπό-
 θυβον καὶ τέτομ' ὄψ' ἔσολ-
 λὰ καὶ γιλοῖα ἰπὸ ὠϊματίφ
 ἱερνπτόμψα. ΕΡ. καθάδης σὺ
 τὸ σχῆμα πρῶτον, ἔτα κ' ἰαυ-
 τί πάλια, ὃ Ζυῦ, ὄστω μὲν τὴν
 ἀλασφόνιαν κομίσαι, ὄστω γ' ἀ-
 μαθίαν καὶ ἔεν καὶ κροδο-
 ξίαν, καὶ ἱρωτίσας ἀπόρος, κ'
 λόγους ἀκαρθάσας, καὶ ἔν-
 νοίας πολυπλόκους, ἀπ' αὐ καὶ
 μεταποινίαν μάλα πομπῶν,
 καὶ

Inuitus certè, sed tamè abij-
 ciam. quid enim faciam?
 MER. Papæ, quid tibi vis
 armatus? aut quid istud tro-
 phæum tecum circumfers?
 CRAT. Quia vici, Mercu-
 ri, & res præclaras gefsi, pro-
 pterea ciuitas hoc me hono-
 re affectit. MER. Relinque
 trophæum in terra. apud in-
 feros enim pax est, neq; ullis
 armis opus est. Verùm quis
 ille est ipso habitu grauita-
 tera quandam præ se ferens,
 elatus, & contractis supercui-
 lijs propter curas, longa bar-
 ba: quis est ipse? MEN. Phi-
 losophus quidam est, ὃ Mer-
 curi, imò præstigiarius &
 nugarius plenus. Itaque &
 hunc exue. videbis enim mul-
 ta, eaq; ridicula, sub pallio
 loculta esse. MER. De-
 pone tu hunc habitum pri-
 mum, deinde hæc quoque
 omnia. O Iupiter quantam
 ille arrogantiam, quantam
 insciam, & quantum cons-
 e ntionum, & inanis gloriae, quantum quæstionum dubia-
 rum, quantum spinosarum disputationum, & cogitationum
 perplexarum circumfers? immò quàm multos vanos laboreet
 & de.

κηλῆρον ἐκ ὀλίγοι, κη ὕ-
 σθες ἢ μικρολογία. ἢ Δία,
 κη χροσίον γὰρ τοῖ κη ἰδου-
 πάθειαν δὲ, ἢ ἀνοσχυτία, κη
 ὄργην, κη πρῶτον, κη
 μαλακίαν. ὃ λέγεται γὰρ με-
 αὶ κη μάλα περικρύπτεισ ἀν-
 τὰ. κη τὸ ψεύδῃ δὲ ἀπό-
 θη, κη τὸν τύφοι, κη τὸ οἴ-
 σθαι ἀμείνω εἶναι τῶν ἀπαιων.
 ὡς εἶγε πᾶσι ταῦτα ἔχωμεν
 βάνοις, ποία πρῆτικόντο-
 ρῃ λέξαιτο ἄρ σι; Φιλ. ἀε-
 ποτίθειμα τοίνυν αὐτὰ, ἰπᾶ-
 πῆρ ὅτα κελιάει. Μέν. ἀπᾶ
 κη τὸν πᾶγονα τοῦτορ ἀρ-
 θέθω, ὃ Ερμῆ, βάρυν τε
 ὄντα κη λάσιον, ὡς ὄρᾶς;
 πέντε μῶν τέχον εἰσὶ τὸλας
 χροί. Ερμ. εἰ λέγεις, ἀπό-
 θου κη τοῦτορ. Φιλ. κη τίς
 ὃ ἀρκείρων ἔσαι; Ερμ. Μέ-
 νιπῃ ὅτεσι, λαδῶν πῆλι-
 κω τῶν ναυπηγικῶν, ἀρκό-
 ψᾶ αὐτόρ, ἐπικόπῃ τῆ ἀναβά-
 θρα κησᾶμῃ. Μέν. ὅκ, ὃ
 Ερμῆ, ἀπᾶ πείονά μοι ἀνάς
 δῃ; γηλοίτορορ γῆ τῆτο.

Ερμ.

Mercuri, sed da mihi ferram. hoc enim erit magis ridiculum.

MERC.

& deliramenta non pau-
 ca? quantas item nugas, &
 quantam curiositatem? Sed
 per Iouem, aurum etiam hoc,
 & voluptatem, & impu-
 dentiam, iracundiam, deli-
 cias & molliciem secum ha-
 bet; neque enim latent me i-
 sta, etiam si studiosè celas.
 Verùm abijce mendacia es-
 tiam & superbiam, & opi-
 nionem illam, qua existimas
 te omnibus reliquis prastan-
 tiorem esse. Nansi cum res
 bus omnibus ingrediaris, qua
 quumqueremis te acciperet?

PHILOS. Depono igitur
 ea, quandoquidem sic iubes.

MEN. Sed & barbam
 hanc deponat, Mercuri, gra-
 uem equidem & hirsutam,
 ut vides. capilli sunt trium
 minarum ad minus.

PHI-

LOS. Sed quis abrades?

MER. Menippus ille secu-
 rim accipiens, quib. naues fa-
 bricantur, eam refecabit: de-
 tetur autem scalis naualibus,
 quibus superposita barba re-
 secetur.

MEN. Nequaquam

Ερμ. ὁ πάλιν ἰανός. Μενί-
 πει, ἀνθραπινώτερον ἢ
 νῦν ἀναπέφηνας, ἀπ' ἑμῶν
 αὐτοῦ τῶν λιναράων. βέβα,
 μικρὸν ἀφείλωμά κη τῶν ὀ-
 φρύων; Ερμ. μάστιξ : πῆρ
 τὸ μίτωπον ἢ κη ταύτας
 ἐπ' ἔργον, ἐκ οἷδ' ἐφ' ὄρω ἀνα-
 τέων, ἑαυτόν. τί τοῦτο; κη
 διακρύβας, ὃ κάρμας, κη
 πῆς ἰάνατον ἀπ' ἑαυτοῦ; ἔμ.
 βηθὶ δ' οὐδ'. Μενίππει, ἐπι-
 βαρύντα ἄνδρα μάστιξ ἔλα.
 Ερμ. τί, ὃ Μενίππει; Μενίπ. ἰο-
 κηκίαν, ὃ Βερύκην, ποσὶ ἐν
 ὄβριον χησιμύσασσαν ἀντὶ.
 Φιλ. ἐκονοῦ κη σὺ, ὃ Μενίπ-
 πει, ἀπόθε τῶν ἐλασθειαν, κη
 παρῆσιαν, κη τὸ ἀνυπορ,
 κη τὸ γυναικῶν, κη τὸν γέ-
 λωλα. μόν' ὅ γοῦν τῶν ἀλ-
 λων γελᾷς. Ερμ. μηδαμῶς.
 ἀπ' ἀ κη ἔχει ταῦτα, ἰούφα
 ἢ, κη πάνν ἑυφορα ὄντα,
 κη πῆς τὸν κατάπρον χησι-
 μα; κη ὁ ρήτωρ δ' οὐ ἀπόθε
 τῶν ῥημάτων τῶν τοσαύτων
 ἀπ' ἀντολογίαν, κη ἀντιθε-
 σαι, κη παειώσας, κη πα-
 εἰδῶς,
 contradiclionem, ὃ antitheses, ὃ similitudines, itempe-
 riodos,

MERC. Sufficiet bipenis.
 MENIP. Euge, hu-
 manior nunc appares, a de-
 posito hircino factore. Vis
 ne vi parum etiam de super-
 cilijs auferam? MERC.
 Maximè : nam hæc super
 frontem etiam attollit, nee
 que scio quò seipsum exten-
 dat. Quid hoc rei est? e-
 tiam ploras scelestè? ὃ mor-
 tem times? ingredere igitur.
 MEN. Vnum quiddam ad-
 huc grauisimum gestat b sub
 alii. MERC. Quid Me-
 nippe? MEN. Adulatio-
 nem, Mercuri : que illi dum
 viueret, multum profuit.
 PHIL. Igitur ὃ tu Me-
 nippe, tuam abijce liberta-
 tem, ὃ loquendi audaciam,
 latitiam, animi magnitu-
 dinem, ὃ risum. An tu so-
 lus alios omnes ridebis?
 MERC. Nequaquam, sed
 retine ista, leuia enim sunt,
 ὃ planè facilia portatu,
 ὃ ad nauigandum pro-
 sunt. Tu verò Rhetor, abij-
 ce istam tantam verborum
 riodos,

ειδους, καὶ βαρβαρισμὸς, καὶ τῶν βαρῶν τῶν λόγων. ΡΗΘ. ἔγωγ, ἰδὲ ἀρτίθιμα. ΕΡΜ. εἴ ἔγωγ, ὡς ἴσως τὰ ἀπὸ γῆρας, πῶς ἀρβάθραμ ἀνελόμεθα, τὸ ἀγκυεῖον ἀνεσπῶσθω, πῶς ταῦρ τὸ ἰσίον. ἔρθω, ὃ πορθμῦ, τὸ σηθάσιον, εἴ πάθωμ. τί οἰμάζετι, ὃ μάταιοι, καὶ μάλιστ' ὃ φιλόσοφοι σὺ, ὃ ἀρτίως τὸν πάγωμα δεδωμάμεθ' ; ΦΙΛ. ὅτι, ὃ Ερμῆ ἀθάνατον ὄμω πῶς ψυχὴν ἀπάραμ. ΜΕΝ. ψάθωμ, ἀπὸ γὰρ ἔοικε κινεῖται αὐτόν. ΕΡΜ. τὰ ποῖα ; ΜΕΝ. ὅτι μηκέτι δεπνήσοφ πολυτελῆ δῆπνα, μὴ δ' ἐνύκτωρ ἔξωμ, ἀπαιτίας λανθάνωρ, ὡς ἰματιῶ πῶς κίψασθαι κατὰ ἡμέρας, πῶς αἰσιν ἐν ἐύκλω τὰ χαμαῖσπῆα, καὶ ἔωθον ἔξαπατῶν τὸς νέος ἐπὶ τῆ σοφία, ἀγκυεῖον λήψεται, ταῦτα λυπῶν. ΦΙΛ. σὺ δ', ὃ Μήνιπτε, ἐκ ἄρχῃ ἀρθανώρ; ΜΕΝ. πῶς, ὃς ἔσπαθ' ἐπὶ τὸν θάνατον, κατέβητ' ὃ μνησθῶς; ἀπὸ μεταξὺ λόγων, ὃ κρῶν.

riodos, & barbarismos, atque alia sermonis pondera. RHET. En ab yicio. MER. Bene se habent res. Itaque solve funem. attollamus scalam, attrahatur anchora, expande velum, tuq; nauta classum dirige. Simus hilares. Quid ploratis, o vos amencite? praesertim tu Philosopho, qui paulo ante tua barba spoliatus es? PHIL. Quia existimabami e immortalem esse animam. MEN. Mentitur. nam alia sunt quae videntur eum aeternitate afficere. MER. Qualia? MEN. Quia non amplius tam optaras carnas habebit, neque noctu exiens clam omnibus circumvoluto palliolo capiti, ordine omnia accedet scortis, nec mane deceptis adolescentibus sua sapientia, pecuniam accipiet. haec sunt quae illi dolent. PHIL. An tibi molestum non est, Menippe, quod mortuus es? MEN. Quomodo posset esse molestum mihi, qui ad mortem festinaui, nemine vocante? Verum nonne clamor quidam interim

tem festinaui, nemine vocante? Verum nonne clamor quidam interim

ἢ κραυγὴ τις ἀκούεται, ὡς
 σπέρ τινων ἀπ' ἡδὲ βοῶν
 των; Βρμ. νὰ, ὦ Μηνίπ-
 πει, ἀπ' ἑνὸς γε γάρου: ἀπ'
 οἱ μὲν ἐς τὴν ἐκκλησίαν συ-
 νελθόντες, ἀσάφροι γελῶσι
 πάντες ἐπὶ τῷ Λαμπίχῳ θα-
 νάτῳ. καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ σωΐ-
 χῆτα πρὸς τῶν γυναικῶν,
 καὶ τὰ παρθένια νεογνά ὄντα,
 ὁμοίως ἠγάθηνα ἵπὸ τῶν πά-
 θων βάπτῃ ἀφθόνοισ τοῖς
 κίδοις. ἀπὸι δὲ Διοφάντου
 τὸν ῥήτορα ἱπανῶσιν ἐν Σι-
 κυνί, ἐπὶ ταφίς λόγους δι-
 ξιόντα ἐπὶ Κράτῳι τὰτω. καὶ
 νὴ Δία γε, ἡ Δαμασίς μήτηρ
 ἠαυτῆς ἐξῆρχε τοῦ θρῆνον
 σου γυναιξί, ἐπὶ τῷ Δαμα-
 σίῳ. οἱ δὲ ὁδῆς, ὦ Μηνί-
 πει, δακρύα, καθ' ἑσυχίαν
 δεικῆσαι μόνῳ Μέν. ὁδῆ-
 μως, ἀπ' ἀκούσῃ τῶν λιπῶν
 μὲν ὀλίγον, ἄρρομίνων οὐ-
 κῆσιον ἐπ' ἑμοί, καὶ τὸ κοράκιον
 τυπλομένω τοῖς πτεροῖς, ὁ-
 πότε ἄρ συνελθόντων θάπτω-
 σί μν. Βρμ. ἡννάδας ἔ, ὦ
 Μηνίππει, ἀπ' ἱπὸ καταπί-
 πλῶκαρῳ

nient. MER. Fortis es, Menippe. Sed quia iam transfreta-
 uimus,

interim dum nos confabulamus, exauditus est veluti
 quorundam in terra vociferantium? MER. Certe
 Menippe: verum non uno tantum loco exauditur clamor, sed quidam in omnium conuenientes, cum voluptate derident mortuum Lampichum, & illius uxorem mulieres circumstrepunt: atque illius pueri nuper admodum geniti, multis lapidibus à pueris obruantur. Quidam Diophantum Rhetorem laudant, in Sicilyone funebres orationes recitantem de hoc Cratone. Et per Iouem Damasia mater plulans, lamentationem inceptat unà cum mulieribus pro Damasia. Te Verò, Menippe, nemo est qui deploret, & solui iaces tranquillus MEN. Nequaquam. nam haud ita multo post audies canes miserabiliter latrantes propter me, & coruos alas concuientes, quando ad sepeliendum me conue-
 uimus,

πλοῦκαυρ ἡμῶν, ὁ μᾶς ἢ ἀπι-
 τε πῶς τὸ δικασίον, εὐθέως
 ἐκείνω πειθόντων, ἐξ ὅθεν καὶ ὁ
 πορθμῆς, ἄμῃς μετ' ἡνιοχῶ-
 μιν α. Μὲν ὑποπῶντε, ὁ Ἐρμῆς,
 πῶς ἡμῶν ἢ ἡμῶν. τί δὲ ἔτι καὶ
 μὲν ἔτε δικασίον ἀκούει ἢ
 τὰς καταδικᾶς φασὶν εἶν βα-
 ρέας, ποχῆς, ἢ ὑπῶς, ἢ ἰθῶς.
 ἀχθῶνται ἢ ὁ ἐκείνο βίβ.

uimus, abite vos rectā p hanc
 viam ad forū iudiciale : ego
 verò & nauata alios transue-
 ctabimus. MEN. Feliciter
 nauigate, ὁ Mercuri, nos quo-
 que progrediemur. Verūm qd
 præterea de vobis futurū est.
 Iudiciū de vobis ferre oport-
 ebit, & quidem aiunt penas
 esse graues, rotas, aqualas, &

lapides. Vniuscuiusq; autem vita examinabitur.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

in Scaphidium.

Hic videbis, quā vana prorsus & fucata sint omnia
 ea quibus orbis regitur & gubernatur, maximè verò
 ea quæ præcipua esse videntur, probitas, doctrina & pro-
 tentia: præterea omnia quæ mundus admiratur, & pro
 quibus parandis, in hac vita homines digladiantur, esse
 abiicienda cū ad Charontis nauiculā peruentū fuerit.

Charon portitor inferorum, quem poetæ fabulan-
 tur defunctorum animas subtili cymba per Stygiam
 paludem transfuehere. Virgil. 6. Aeneid.

Portitor has horrendus aquas & flumina seruas,

Terribilis squalore Charon: cui plurima mento,

Canities inculta iacet, stans lumina flamma:

Sordidus ex humeris nodo dependet amictus.

Ipsæ ratem conto subigit, velis quæ ministrat,

Et ferruginea subuectat corpora cymba.

à HIRCINŌ foetore] Alarum aut reliquarum partium
 excitatur odor ad libidinē incensus. Hinc Horattus, animum huius-
 modi dicit hircum in alis habere. Lysimachus apud Plautum in
 Mercatore : iam plenus ætatis animaq; fetida, senex hircosus.
 b Sub alis.] Quicquid clam & occultè non propatulo vel sic,
 vel gestatur, sub ala prouerbio etiam fieri dicitur. Quo usus est
 Demosthen. contra a phocion ψαδὸ μαζ. ἐχ. ἄς, ἐδὲ δὲ οὐ τῶν ἰσσοῦν,

ἐδ' ἰσὸς μὲν ἢ ἀθάνατος, γέροντι, ἀλλ' οὐ τὴ ἀθάνα μὲν πολλὰ
 λαὸν παροῦσα. i. non vnus, neq; duo ista norunt, neq; sub alia (vt
 aium) prouocatio facta est, sed in medio for. multis presentibus.
 Ita dicitur alibi ab eodem Luciano ἴσος κόλπος sub sinus. e Im-
 mortalem.] Apud Herodot. lib. 2. scribitur primos Aegyptios
 stinuisse animam hominis esse immortalem, & c.

I O A N N I S S A M B V C I

A N N O T A T I O N E S.

ἄριστος ἡγετὶ κὸς ἢ ἄριστος.

Nile est post vitam quo praestet amicus amico:

Aequalis docto tum rudis esse potest.

Aurum deserimus, robur, formam, sophiamq;:

Fabula quid doceat, lector amice vides.

A V D I T E, quo loco.] Facit sibi audientiam Charon. E-
 quidem parua est] Exponit periculū. Quid si cum his.] τὸ
 ἐνδὸν κερὸν Quid igitur.] Petiit consiliū. Ego vobis dicā.]
 Promittit. & dat consiliū Nā sic etiā.] Amplificatio à minori.
 Tibi verò Mercuri.] Dat mandatū super eo, Mercurio. Itaq;
 ad ipsas.] Praescribit quae facere debeas. Re adē dicis.] Pro-
 mittit se obtemperaturū. Quis est ille primus] Recipit in na-
 uiculā singulos numerando. Ego Menippus sum.] I Menip-
 pus Primumq; apud.] Dat ei locū apud gubernatorem. Char-
 moleus sum] II Charmoleus, amator Exue igitur.] Mors
 omnia tollit, vir müssen altes dahinden lassen. Lampichus
 sum.] III Lampichus tyrannus Geloorū. Sed superb ā.] Ty-
 rannorum dimittas, superbiā, fastiū, diadema, crudelitatem, amen-
 siam, violentiā, iracundiā, & cetera mors aufert. Tu verò pin-
 guis.] IV Danaius, pinguis & carnosus, athleta. Carne
 circum datus.] Abiecit carnes, coronas, praeconia. Et tu, ó Cra-
 to.] V Crato, dices Neq; feras tecū.] Bona fortuna a deserenda
 Quid tibi vis] VI. Armatus miles relinquit trophaeum.
 Quia vici Mercuri.] καὶ χροῖς militari. Apud inferos.] A
 contrario. Verū in quis ille] VII. Philosophus, eiusq; descri-
 ptio. Videbis multa.] Quae in philosophis falsis sint vicipe-
 randa. O lupiter.] ἐν φωνοῖς ἔξ' ἰσὸς ἡγετὶ κὸς ἐπὶ τὸν λῶν. Nā si
 cū.] ἀθροῖς à minori. Sed & barbam.] Mercurius depositor.
 Menippus ille securim.] Depositio Beani. Sed damibi.]
 Deib ihm das Participium. Humanior nunc appares] Bea-
 nus omis-

quis emitit unum fletorem. Etiam ploras.] *Nolite vexare eum qui mortem contemnit. Igitur & tum.*] *ἄποσφοφῆ ad Menippium ex comparatione. Nequaquam.] Infinitivo Mercurij. Tu verò.] κείνου νεώτερον. Quid ploratis.] *λακκιανὸς ἀφεῖθε.* Mentitur nam.] *Arguit philosophi mendaciam, et causam ploratus alio transferre. An tibi molecium.] ἰσοφορεῖ. Quomodo posset.] λύσις. Verū nōnne.] τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπέμμε. Nequaquam.] *αἰσῆ- πρόσοις γελαστικῆ θεῖα quia.] Epilogus. Ad forū.] τὸ δικάστη- εἶον. Iudicium.] ἡ κρείσις. Et quidem aiunt.] αἰ καταδικαυ.***

ΚΡΑΤΗΟΣ ΚΑΙ
Διογένους.

CRATETIS ET
Diogenis.

Erasmo Roderodamo interprete.

CRATES.

Mοίερχον τὸν πλούσιον ἐξ ἰωνῶν, ὃς διόχερον, τὸν πάντων πλούσιον, ἔκ Κορίνθου, τὸν τὰς πολλὰς ἀγκάδας ἔχοντα, οὗ ἀνεψιὸς Ἀριστεας, πλούσιος καὶ αὐτὸς ἦν, τὸ Ὀμηκεῖον ἐκείνο ἀδελφὸν ἐπέλεγον, Ἡμεῖς ἀνδρῶν ἢ ἰσῶσι. Δι. τίνος ἔνικα, ὃ Κράτης, ἰθιράπουρον ἀπὸ πλούτου; Κρά. τὸ ἐλπίε ἐνικα ἐπάτηρ ἰλικιωτῶν ὄντων, καὶ τὰς ἀσθύνιας ἐς τὸ φανερόν ἐτίθηεν, Ἀριστεαν γὰρ ὁ Μοίερχος, ἢ παρθένου, διὰ σπόδων ἐφίετ τῶν ἰανῶν πάντων.

Μοίερχον

morsretur, Aristeam omnium rerum suarum dominum relinquebat.

5 2

Mærichum

Mœrichum a diuitem nouerâsne Diogenes? illum inquâ supra modum diuitem, illum Corinthis profectum, cui toti erant naues onusta mercedibus: cuius consobrinus Aristæas, qui ipse quoque diues esset, Home ricum illud in ore solebat habere: Aut me cõfice tu, aut ego tete. Di. Cuius rei gratia sese captabam inuicem, Crates? CRAT. Hereditatis causa, qui essent æquales, uterque alterum captabant. Itaque testamenta publicaueram ambo, in quibus Mærichus, si prior